

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 5C/102/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813207886
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Prčová
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6813207886.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca pred samosudkyňou JUDr. Luciou Prčovou, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843 proti odporcovi A. E., E.. XX.XX.XXXX, I. J. XX, t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpeného opatrovníkom Evou Pivarčovou, tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, o zaplatenie 1 712,85 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 1 574,93 € spolu s úrokom z omeškania vo výške:

- 9 % ročne zo sumy 97,37 € od 21.11.2010 do zaplatenia,
 - 9 % ročne zo sumy 98,41 € od 21.12.2010 do zaplatenia,
 - 9 % ročne zo sumy 99,47 € od 21.01.2011 do zaplatenia,
 - 9 % ročne zo sumy 100,52 € od 21.02.2011 do zaplatenia,
 - 9 % ročne zo sumy 101,59 € od 21.03.2011 do zaplatenia,
 - 9 % ročne zo sumy 102,68 € od 21.04.2011 do zaplatenia,
 - 9 % ročne zo sumy 103,78 € od 21.05.2011 do zaplatenia,
 - 9 % ročne zo sumy 104,88 € od 21.06.2011 do zaplatenia,
 - 9 % ročne zo sumy 106,- € od 21.07.2011 do zaplatenia,
 - 9 % ročne zo sumy 107,14 € od 21.08.2011 do zaplatenia,
 - 9 % ročne zo sumy 108,28 € od 21.09.2011 do zaplatenia,
 - 9 % ročne zo sumy 109,44 € od 21.10.2011 do zaplatenia,
 - 9 % ročne zo sumy 110,61 € od 21.11.2011 do zaplatenia,
 - 9 % ročne zo sumy 111,79 € od 21.12.2011 do zaplatenia,
 - 9 % ročne zo sumy 112,98 € od 21.01.2012 do zaplatenia
- a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa návrh zamietá.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 102,50 € a trovy konania vo výške 213,94 € na účet jeho právneho zástupcu a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 30.10.2013 sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia sumy 1 712,85 € spolu s úrokom z omeškania vyčísleným z jednotlivých splátok za obdobie od 21.11.2010 do 10.05.2011 v sume 16,10 € a úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.712,85 € od 11.05.2011 do zaplatenia, titulom nesplatennej časti úveru zo zmluvy o úvere uzavretej medzi odporcom ako dlžníkom a právnym predchodcom navrhovateľa - Slovenskou sporiteľňou, a. s. ako veriteľom. Nárok navrhovateľ predstavoval dlžné splátky úveru vo výške 114,19 € splatné od 20.11.2010 do 20.01.2012 v počte 15.

Opatrovník odporcu, ktorého mu súd ustanovil, pretože jeho pobyt bol neznámy sa k návrhu nevyjadril.

Dokazovanie súd vykonal listinnými dôkazmi a to zmluvou o splátkovom úvere č. 0511967010, Obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a. s. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom, Všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE uzavretou medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom a prílohou k nej, oznámením Slovenskej sporiteľne, a. s. o postúpení pohľadávky, výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru adresovanej odporcovi a zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a. s. uzatvoril dňa 06.02.2007 s odporcom ako dlžníkom zmluvu o úvere č. 0511967010. Právny predchodca navrhovateľa sa v zmluve zaviazal, že odporcovi poskytne úver vo výške 4 979,09 € (150.000,- Sk) a odporca sa zaviazal poskytnutý úver splácať v 59-tich splátkach po 114,18 € (3440,- Sk). Výška úroku z úveru bola dohodnutá premenlivou úrokovou sadzbou 12,00 % ročne. V zmluve sa účastníci dohodli, že odporca bude uhrádzať poplatok za správu úveru vo výške 1,99 € (60,- Sk) mesačne. V úverovej zmluve boli okrem podstatných náležitostí zmluvy uvedené nasledujúce náležitosti: dátum splatnosti prvej splátky úveru, počet splátok, výška jednotlivých splátok, termíny splatnosti splátok, konečná splatnosť úveru a ročná percentuálna miera nákladov RPMN. V zmluve odporca vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú Všeobecné úverové podmienky, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa bankový produkt (úver) poskytuje, súhlasil s nimi a zaviazal sa ich dodržiavať.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávky č. a prílohy k nej mal súd preukázané, že dňa 24.03.2011 Slovenská sporiteľňa, a. s. postúpila pohľadávku voči odporcovi z vyššie uvedenej úverovej zmluvy na navrhovateľa.

Z nepochybného tvrdenia navrhovateľa, ktoré odporca nepochybnil mal súd za preukázané, že si odporca povinnosť splácať úver nesplnil, pričom mu z tohto dôvodu vznikol dlh ku dňu postúpenia pohľadávky vo výške 7 822,23 €, z toho dlžná istina 6 963,10 €, a úrok z omeškania 859,13 €. Poslednú splátku úveru odporca uhradil dňa 28.11.2007, ďalšie splátky úveru neuhradil.

Listom zo dňa 20.04.2011 navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 20.04.2011 a požiadal odporcu, aby dlh uhradil do 04.05.2011. Doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu odporcovi súd nemal preukázané. Pokiaľ navrhovateľ súdu v tejto súvislosti predložil podací hárok, tento jednak nie je dostatočne čitateľný - nie je z neho zrejmé, kto je odosielateľom zásielok na ňom označených, ani z ktorého dňa boli zásielky na ňom označené odovzdané na pošte na prepravu. Taktiež z poštového hároku nie je možné zistiť aká zásielka (s akým obsahom) bola odporcovi zasielaná. Súčasne poštový hárok je listina spôsobilá preukázať len odoslanie zásielky adresátovi, nie aj jej doručenie. Súd tiež nemal preukázané, že navrhovateľ pred zosplatnením dlhu upozornil odporcu v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30.06.2011).

Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ust. § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 01. 2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 3. 2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30. 06. 2011 ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka (prechodné ustanovenie k novele OZ Zákonom č. 568/ 2007 Z. z.) ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 2 písm. a/ a b/ Zák. č. 258/ 2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 4 ods. 1 Zák. č. 258/ 2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu úverových zmlúv (ďalej len Zákon) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 2 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

Podľa § 4 ods. 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

Podľa § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení iných zákonov v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení mal súd na základe zisteného skutkového stavu za to, že uplatnený návrh navrhovateľa je dôvodný len čiastočne.

V konaní bolo preukázané, že právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom zmluvu o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorej mu poskytol peňažné prostriedky v

dohodnutej výške, ktoré sa tento zaviazal právnomu predchodcovi navrhovateľa vrátiť a zaplatiť úroky. Nakoľko sa jedná o zmluvu, spadajúcu v zmysle § 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy pod rámec tohto zákona súd posúdil, či bola uzavretá v predpísanej forme a obsahuje zákonom vymedzené náležitosti. Zmluva o úvere bola uzavretá v zákonom predpísanej písomnej forme. Zmluva obsahuje potrebné náležitosti, podľa § 4 ods. 2 a 3 Zákona s výnimkou správne uvedenej ročnej percentuálnej miery nákladov. Tá síce v zmluve uvedená je, ale nie je uvedená správne. Dopytom na navrhovateľa súd zisťoval, či je v mesačných splátkach úveru zahrnutý aj mesačný poplatok za správu úveru vo výške 1,99 €, nakoľko zo zmluvy, úverových podmienok ani všeobecných obchodných podmienok táto skutočnosť nevyplýva. V predmetnej veci navrhovateľ na túto výzvu súdu neodpovedal, z rozhodovacej činnosti je však súdu známe (z vecí týkajúcich sa obdobných úverových zmlúv Slovenskej sporiteľne, a. s. vedených na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. napr. 5C/2/2014, 5C/14/2014), že poplatok za správu úveru 1,99 € nebol zahrnutý do výšky splátky úveru 114,19 €. Taktiež je to zrejme z rozpisu zloženia splátok zaslaného navrhovateľom, z ktorého vyplýva, že mesačná splátka úveru bola zložená len z istiny a úroku. Keďže poplatok za správu úveru nebol zahrnutý do jednotlivých splátok úveru, nebol zahrnutý ani do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, z ktorých bola vypočítavaná RPMN uvedená v úverovej zmluve. Pri zahrnutí mesačného poplatku do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom hodnota RPMN predstavuje 15,52 % a nie 14,78 % ako je uvedené v zmluve. Ročná percentuálna miera nákladov bola teda v úverovej zmluve uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ zákonodarca v ustanovení § 4 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch urobil RPMN povinnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo jeho cieľom a úmyslom, aby sa na zmluve uvádzala len správna hodnota RPMN, ktorá by spotrebiteľovi dávala pravdivý, reálny obraz o hodnote nákladov na spotrebiteľský úver, aby spotrebiteľ na základe takéhoto údajov mohol uskutočniť porovnanie úverového produktu s inými a tak prijať rozhodnutie o výhodnosti alebo nevýhodnosti jemu poskytovaného úveru. Uvedenie nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa vytvára nepravdivý obraz o nákladoch spotrebiteľa na úver, preto je takúto situáciu potrebné posúdiť tak, ako keby v zmluve RPMN uvedená nebola. Z tohto dôvodu sa úver poskytnutý odporcovi považuje v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

Navrhovateľ si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie dlžných splátok úveru vo výške 114,19 € splatných od 20.11.2010 do 20.01.2012 v počte 15 a celkovej výške 1 712,85 €. Z rozpisu splátok predložených navrhovateľom vyplynulo, že istina tvoriaca tieto splátky predstavuje sumu celkovo 1 574,93 €, na úhradu ktorej súd odporcu zaviazal.

Pokiaľ navrhovateľ uvádzal, že listom zo dňa 20.04.2011 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 20.04.2011 a požiadal odporcu, aby dlh uhradil do 04.05.2011, súd ustálil, že účinnému k zosplateniu dlhu odporcu zo strany navrhovateľa nedošlo. Podľa čl. 7.6.1 písm. a/ Všeobecných obchodných podmienok, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti ak dôjde zo strany klienta k niektorému z porušení zmluvnej povinnosti, ktoré sú uvedené v čl. 7.6.1. VOP písm. a/ až q/. Dôvodom na zosplatenie úveru je okrem iného skutočnosť, že klient je v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní. Súčasne podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu zosplatenia úveru, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V zmysle vyššie citovaných úprav teda podmienkou účinného zosplatenia úveru bolo: a) existencia omeškania dlžníka so zaplatením splátky úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, b) upozornenie dlžníka zo strany veriteľa na uplatnenie práva zosplatenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jeho uskutočnením a c) doručenie prejavu vôle obsahujúceho zosplatenie úveru dlžníkovi. V predmetnej veci bola splnená len prvá z uvedených podmienok, teda omeškanie dlžníka. Splnenie druhej a tretej podmienky v konaní preukázané nebolo. Navrhovateľ nepreukázal, že odporcovi doručil oznámenie o zosplatení úveru ani to, že ho minimálne 15 dní pred zosplatením upozornil na možnosť uplatnenia tohto práva. Splnenie podmienky pre zosplatenie podľa § 53 ods. 8 OZ pritom predpokladá doručenie osobitného upozornenia dlžníkovi v zákonom stanovenej lehote pred zosplatením, tak aby mu bola daná reálna možnosť vyhnúť sa zosplateniu tým, že v tejto lehote uhradí dlžnú časť záväzku. Na splnenie tejto zákonnej podmienky nestačí aby, ako to urobil navrhovateľ, veriteľ až po tom čo úver zosplatal, poskytol dlžníkovi osobitnú lehotu na plnenie už zosplateného dlhu.

Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a. s. voči odporcovi bola zmluvou o postúpení pohľadávok postúpená na navrhovateľa. Súd skúmal, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, v súlade s právnymi predpismi. Vyššie citované ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky stanovuje podmienky, za akých môže banka svoju pohľadávku voči klientovi postúpiť, aby nedošlo k porušeniu bankového tajomstva. Zákonnými podmienkami postúpenia pohľadávky sú: 1) omeškanie klienta so splácaním záväzku alebo jeho časti po dobu dlhšiu ako 90 dní, 2) písomná výzva banky klientovi, aby nesplatený záväzok alebo jeho časť uhradil a 3) neuhradenie záväzku alebo jeho časti klientom napriek písomnej výzve banky. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách vo svojej druhej vete za bodkočiarkou taktiež stanovuje, že v prípade, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok, môže banka pohľadávku voči klientovi postúpiť napriek tomu, že svoj nesplatený záväzok (jeho časť) na základe výzvy zaslanej bankou uhradil.

V predmetnom prípade súd nemal preukázané, že právny predchodca navrhovateľa pred tým ako pohľadávku vyplývajúcu z úverovej zmluvy postúpil vyzval odporcu na úhradu nesplateného záväzku (jeho časti), hoci je táto skutočnosť viac ako pravdepodobná, pretože je bežnou praxou bánk, že neplatiacich dlžníkov opakovane upomínajú na nesplnenie povinnosti platiť splátky úveru a na úhradu neuhradených splátok ich opakovanie vyzývajú. V konaní však bolo preukázané, že ku dňu postúpenia pohľadávky súčet splátok, s ktorými bol odporca v omeškaní presiahol jeden rok (odporca bol v omeškaní so splátkami splatnými minimálne od 28.12.2007, pričom k postúpeniu pohľadávky došlo 24.03.2011). V takomto prípade bola banka v zmysle ust. § 92 ods. 8 veta druhá za bodkočiarkou Zákona o bankách oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru voči odporcovi aj keby si odporca dodatočne, na základe takejto výzvy svoj nesplatený záväzok (resp. jeho časť) uhradil. V takomto prípade má výzva banka čisto formálny charakter a nie je spôsobilá reálne ovplyvniť (zvrátiť) oprávnenie banky svoju pohľadávku voči odporcovi postúpiť. Preto má súd za to, že v prípade ak súčet všetkých omeškaní dlžníka so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok už nie je potrebná výzva banky na splnenie takéhoto záväzku alebo jeho časti. Keďže inak boli splnené zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávok v zmysle § 524 a 525 Občianskeho zákonníka súd ustálil, že pohľadávka bola na navrhovateľa postúpená platne.

Nakoľko sa odporca so splnením svojej povinnosti vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky dostal do omeškania, je povinný v zmysle ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 za obdobie omeškania platiť navrhovateľovi úrok z omeškania (nárok na ktorý ako príslušenstvo pohľadávky na neho v súlade s ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka prešiel) a to vo výške maximálne podľa predpisov občianskeho práva, (teda o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu), pretože sa jedná o záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy.

Úrok z omeškania súd navrhovateľovi priznal z jednotlivých navrhovateľom uplatnených splátok, ktoré však tvorila len istina úveru, keďže úver súd posúdil ako bezúročný a bez poplatkov vo výške 9 % ročne. V období od 21.11.2010 do 21.01.2012 bola výška základnej úrokovej sadzby ECB 1,25 % a 1 %. Navrhovateľ by mal mať nárok na úrok z omeškania zo splátky splatnej dňa 20.11.2010 vo výške 9,25 % a z ostatných splátok vo výške 9 % ročne. Keďže si zo splátky splatnej 20.11.2010 uplatnil úrok z omeškania v nižšej výške než na akú by mal nárok, súd neprekročil jeho žalobný návrh a úrok mu priznal ako navrhovateľ požadoval.

Nad rámec odôvodnenia súd uvádza, že nárok navrhovateľa posúdil ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy ako bola zákonne definovaná v ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka v jeho znení účinnom od 01.01.2008, nakoľko sa jedná o nárok, ktorý vznikol po 01.01.2008. Súd v zmluve o úvere nezistil neprijateľné podmienky, ktoré by súviseli s uplatňovaným nárokom navrhovateľa. V inom rozsahu ako sa týka navrhovateľom uplatneného nároku súd prítomnosť neprijateľných podmienok v zmluvne o úvere neskúmal, nakoľko to nebolo potrebné pre rozhodnutie o prejednávacom nároku.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 O. s. p. a navrhovateľovi, ktorého neúspech v konaní bol nepatrný (uplatnil si nárok na zaplatenie sumy 1 712,85 € a súd jeho návrhu vyhovel v sume 1 574,93 € čo predstavuje 92 % ním uplatneného nároku), priznal plnú náhradu trov konania od odporcu, ktorý bol v konaní úspešný v pomerne nepatrnej časti. Trovy konania navrhovateľa predstavujú zaplatený

súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 102,50 € a trovy jeho právneho zastúpenia advokátom vo výške 213,95 €. Navrhovateľ má nárok na trovy právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/ a c/, § 15 ods. 1 písm. a/, § 16 ods. 3 Vyhl. č. 655/2004 Z. z. v účinnom znení o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie návrhu na súd) v tarifnej výške 81,33 € a režijný paušál na náhradu niektorých hotových výdavkov 2x 7,81 €. V zmysle ust. § 18 ods. 3 Vyhlášky súd zvýšil priznanú odmenu a náhrady právnenému zástupcovi navrhovateľa o 20 % DPH, teda o sumu 35,60 €, nakoľko preukázal, že je jej platcom. Súd navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania vo výške odmeny a režijného paušálu jeho právneho zástupcu za jeden ním uplatnený úkon právnej služby a to pokus o zmier z dôvodu, že tento bol odporcovi adresovaný pred začatím konania, teda sa nejedná o trovy súdneho konania, pretože tieto môžu účastníkovi vzniknúť až po jeho začatí. V súlade s § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku odporca zaplatí náhradu trov konania navrhovateľa na účet jeho právneho zástupcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Banská Bystrica prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).